

AZ ERDÉLYRÉSZI
MÉHÉSZ EGYESÜLET
HIVATALOS LAPJA.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

A LAPOT AZ E. M. E.
TAGJAI TAGSÁGI
ILLETMÉNY FEJÉBE
KAPJÁK.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ—KOLOZSVÁR,
STR. A. MURESAN (ATTILA-U.) 10.

Felelős szerkesztő és kiadó: TÖRÖK BÁLINT az E. M. E. főtírkára.

Főmunkatársak:

BALÁZS PÉTER, BOGA LAJOS, SZENTPÉTERY GYÖRGY.

TELEFON 158. SZ.
A LAP MEGJELNIK
HAVONKÉNT EGYSZER

Szoktassuk fiainkat a méhészetre!

Nincs az Istennek olcsóbb és mégis hasznosabb állatja a kerek világon, mint a méh. És mégis olyan, de olyan nagyon kevés a méhész kisköz. Ugy kellene, hogy minden gazda kertjében, vagy gyümölcsösében ott álljon a méhes.

És hát miért nincs így? Azért, mert a gazdába gyermekkorában nem nevelték bele, nem szoktatták hozzá, nem értették meg vele, hogy a méhészet a gazdaságnak kiegészítő és jövedelmező része. Ismertem olyan gazdákat, kiknek virágzó méhészetük volt és hirtelen rombadólt: meghalt a méhész, meghaltak a méhek; meghaltak, mert nem volt, ki gondozza őket, mert az elhunyt gazda a fiát, az örököszt nem szoktatta, nem vezette bele a méhészet útjára.

Igy vagyunk mindennel: amit nem szokott meg a gyerek, azt nem folytatja az öreg. A vén fát már nehéz kihajlítani. Itt is fődolog a megkedveltetés. Amivel nem foglalkozunk jó korán, azt meg se szerethetjük. Minden mesterségen csak akkor van Isten áldása, ha kedvvel, szeretettel folytatjuk. Sokan azért nem méhészkednek, mert félnek a méhcsípéstől! Okos állatka a méh. Jobb számító és építő, mint a vármegyei főmérnök. Nagyobb emberismerete van, mint számtalan bölcsészettudós. A növényvilágot is jobban ismeri valamennyi természettudósnál. Hisz nem bántja a méh a jó embert, főképp azt nem, kit gyakran lát, ki rajta segít.

Hát csak hozzá kell fogni! Nem kell mindjárt kezdetben valami költséges méhes sem. Megfér akármi csendes, védett helyen, valahol a ház végében, vagy a zöldségkert, vagy a gyümölcsös egy kis zugában. És nem is kell tőbbel kezdeni, ha nem lehet, — csak egy családdal.

Az az egy családméh az első évben rajzik, megsaporodik. Az egyből lesz kettő, három. A második évben megint minden egyes család szaporít. Most már van méz is, van haszon is. Ennél gyönyörűbb és szebb, szórakoztatóbb foglalkozást nem tudok.

S lassan növekedik a fiú, de folyton szaporodnak a méhes családok is. Közben ellátogat nevesebb méhészekhez is, azoktól elles, el-sajátít sok okos, hasznos dolgot és fogást. Legény lesz a fiúból és végre — a maga gazdája. De biz mikor így beleszokott, úgy a vérébe megy a méhészet, hogy a méhészke-désről később még lebeszélni sem lehetne.

Azért ajánlom minden gazdának, kiknek 14—15 éves fiuk van, ajándékozzanak fiuknak egy rajt.

Ezzel nemcsak egy, hanem három hasznot tennének egyszerre: először megnagyobbitanák gazdaságukat és annak a jövedelmét; másodsor bevezetnék fiukat a méhészet útjára, megkímélnék a kicsapongás, mulatozás, korcsmázás, kártyázás haszontalanságaitól. Mert aki méhész és méhekkel foglalkozik, az mentve van mindezekről, mivel a kis méhektől az ember egy új életet tanul, amelyet még nagyon kevesen ismernek. Harmadsor fellendítenék a méhészetet. Legyen minden kisköz gazda rajta, hogy ez a nemes cél megvalósuljon!

Egy kis kísérleti telep.

Mint a M. K. is közölte volt, korábban elhatároztam, hogy a méhészeknek 50 évi méhészkedésemmel szerzett tapasztalatom szerint egy méhészkönyvet állítok össze, amit meg is irtam, előfizetési felhívást is bocsátottam ki, de oly kevés jelentkező mutatkozott, hogy ez idő szerint a könyv kiadásáról le kellett mondanom; elhatároztam továbbá, hogy egy jobb kaptárt próbálok tervezni. Ebből a célból 1919 tavaszán egy egyesületi, 10 fél kereten álló törzset vettem a köpüt az eladó nem adta, hanem a kis törzset már az általam tervezett és csinált köpübe raktam. Ez óta folyik a kísérletezés, amely idő alatt az idei tavaszig sem mézet, sem cukrot, sem viaszt, sem mülépet nem vettem, hanem teljesen a maguk erejéből neveltem fel állományomat egy 10 keretes kis törzsből 15 törzsré olyan időjárás mellett amiben egy itteni méhésznek 150 törzse 1919-1921 az idej tavaszig 25 törzsré apadt le.

A fényképen bemutatott kép kis méhesemnek egyik része, vannak itten 24 cm. széles, és 18 cm. magas (fél egyesületi) keretes, továbbá pedig 37 cm. széles és 24 cm. magas (lapjára fordított egész egyesületi) keretes anyanevelő kaptárak; a törzsek pedig 25 cm. belvilágu



kaptárakban 18 és 27 magas (fél egyesületi és Neiser) keretekkel ellátott kis- és 58 cm. széles belvilágu kaptárakban 37 cm. széles és 24 cm. magas (egész egyesületi de lapjára fordított) keretekkel ellátott nagy fiókos — magazin — olyan kaptárakban vannak, amelyeknek a fészke 48 cm. magas, de a szükséghez képest újabb fiókok hozzácsatolásával mindig nagyobbíthatók, azonkívül a szükséghez képest álló formában egymásra rakva amerikai mód szerint kezelhető, vagy pedig a mézeltetésre alkalmasabb fekvő formában felállítva német rendszer szerinti, hátulról kiszedhető keretekkel.

A 48 cm. magas fészkekkel már elértem azt, hogy 1924 és 1925 őszén már a méhek maguk úgy rendezték be a fészket a teletésre, hogy a teletelés végett a méhekhez még csak nem is nyultam, vagyis maguk teletelték be magukat, amit nem is lehet elképzelhetetlennek tartani, mert hiszen a 60—70 cm. magas parasztkasokban a teletelésre való helyes berendezkedést a méhek századok óta a méhész beavatkozása nélkül végzik.

Mert a kövük fiókokból állanak, a köpü térfogata a szükséghez képest mindig nagyobbítható, amivel a mézelés céljából a nagy népesség mindig együtt tartható. Minthogy pedig a fiókos köpük állandóan nagyobbíthatók a legjobb szolgálatot lehetik a szaporán petéző anyák kiválogatásához és kitenyészítéséhez.

A nagy és a szükséghez képest még mindig nagyobbítható kaptárnak használatára, a méhészek legnagyobb része — szerintem — abban a téves meggyőződésben van, hogy a nagy kaptár csak a jó legelőn válik be, pedig azt látjuk, hogy a jó mézelő vidéken minden méhész jó méhész, minden kaptár jó méhlekés, mert a kaptárak onják a mézet, míg a rossz méhlegelőn még a mester is szükösen szüretel, a rövid ideig tartó mézlegelőt, vagy a szükös mézhordást pedig csak a nagy néppességgel lehet jól kihasználni.

Hogy a szükösebb méhlegelőre a nagyobb kaptár alkalmasabb, erre nézve Sötér a Méh és Világa II. 242. lapján a következők olvashatók: „hát bizony mesteri kezek közt sem onják mindig a dzierzsonok a mézet, mert erre tudvalevőleg más tényezők is gyakorolnak befolyást, ha az egyik évben kétszer-háromszor, vagy többször is elszedhetjük a mézet, el kell készülni lenni arra is, hogy a következő évben pótoljuk a szükségletet.

Ha azonban ez az eset áll be a mesterileg kezelt dzierzsonokban, bizonyosok lehetünk benne, hogy a közönséges kaptárakban tenyészített méhek nagy részben elpusztulnak“.

A közönséges kaptárok ilyen körülmények közt való elpusztulásáról pedig ugyancsak a Sötér könyvének II. 449. lapján azt találjuk: „hogy dzierzsonok használata mellett bármelyik osztályu legelőn több méhet tarthatunk egy helyen, azt talán nem is kellene mondanunk, mert ezekben előmozdíthatjuk a méhek szaporodását, hogy nagyobb erővel használhassák ki a legelőt; korlátozhatjuk a fogyasztást; elejét vehetjük a rajzásnak, ha pedig egyik-másik kaptárból mégis kivonul a raj, és akár ez, akár az anyacsalád nem gyűjthetné be a szükségletét, a nyár végével összeházasíthatjuk őket és ekként munkabíró családokat alakíthatunk belőlük a következő évre, holott különben elpusztultak volna. De mérsékelhetjük a rossz évek és elemi csapások káros következményeit is, amelyekkel szemben a közönséges kaptárakkal tehetetlenek vagyunk és hogy valóban így is van a dolog, semmi sem bizonyíthatná hitelesebben, mint az, hogyha valahol több a méh, mint amennyit megbír a legelő, a közönséges kaptárakból már pusztulnak, midőn a dzierzsonokban még jól tartják magukat sőt szaporodnak is.

Épen így volt községünkben is, az én méheim szaporodtak és szépen gyűjtöttek, — a paraszt méhészetek pedig egyre-másra pusztultak és nem is bírtak többé felkapni, mert a népesen tartott dzierzsonokkal nem versenyezhettek“.

A Sötértől közölt ezen idézetekből tűnik ki, hogy Sötér a paraszt kasoknál nagyobb keretes kaptárak mellett foglalt állást, de Eduard Bertrand, híres sveizi francia méhész már egyenesen a nagy köpük mellé állott.

Ugyanis Bertrand könyvének (Führer am

Bienenstande) német fordítója írja, hogy: „Nyön környéke (ahol Bertrand méhészkedett) nem igen kedvező, ottan Bertrand előtt, eredménytel senki sem méhészkedett. A hordás rövid, így otthon a népes törzs szükségesebb, mint bárhol másutt; ez azonban a kis köpükben, amiket kezdetben kísérletképen használt, kivihetetlen. Utóbb megismerte G. Layens művét „A Méhek tenyésztését“, majd Ch. Dadant A Méhészet rövid foglalata című művét. Az azokban leírt módzatok voltak tulajdonképen útmutatói és 1877-ben szüretelt sok mézet először egy Layens-féle kaptárból, amit a hegyek közt levő kis családi birtokán felállított. A következő évben régi kaptárait kiküszöbölte, a Layens és Dadant köpükkel rendezkedett be.

Kísérleti telepnek nevezhető kis méhészetemben a kis keretes kis köpükben ma a méhek 39 egyesületéből keretnek megfelelő kereteken állnak három fiókban, a nagy keretes nagy fiókos köpükben pedig egy törzs 84 egyesületi félkeretnek megfelelő kereteken áll, 5 pedig 56 egyesületi félkeretnek megfelelő kereteken áll, van olyan nagy keretes fiókos köpük, ami eddig 24 egyesületi félkeretnek megfelelő lépet épített ki, az őszön vett viaszból készített mesterséges lép-körfalakból.

Horhii Balla István.

Képeinkről.

A M. K. előző számában kértük t. tagtársainkat, hogy a méheseikről fényképfelvételt és rövid ismertetést küldjenek be a lapunkban való közzététel végett.

A beküldött képekből egy párat bemutattunk.



1. ábra.

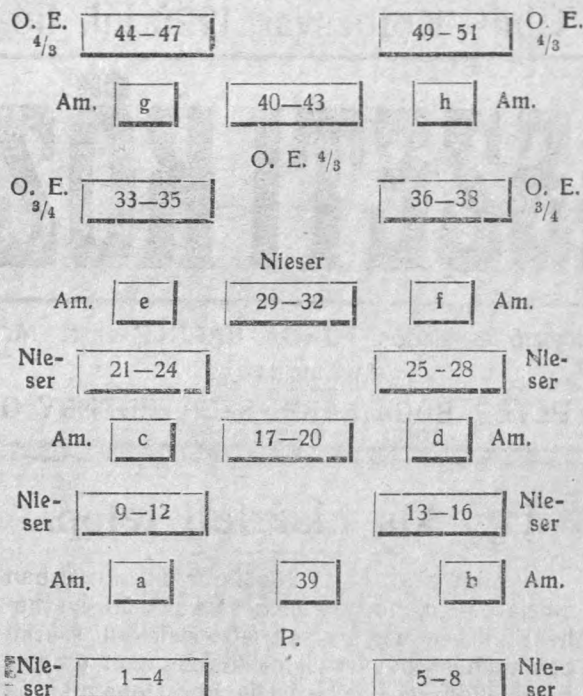
Az első kép Engli Vilmos palotailvai méhészetét mutatja be, amelyben a különféle kaptárak a gyümölcsösben szabadon vannak elhelyezve. Elöl (17–20.) egy Neiser rendszerű, négycsaládos kaptár; háttérben egy amerikai vándorkaptár, ennek háttérben áll a méhszin, inkább felszerelések céljaira és műhely, mint méhlikások részére, mivel az összezsufolt méhlikásokat nem tartom sem a mézhhozam, sem a szaporítás szempontjából megfelelőnek.

A 2. ábra a kaptároknak a gyümölcsösben való elhelyezését magyarázza, amelyben kalauzul az alábbi rövidítések magyarázata szolgál:

1–4 = kaptár, egyszersmint törzsek száma.
Neiser = a rendszert alkotó neve.

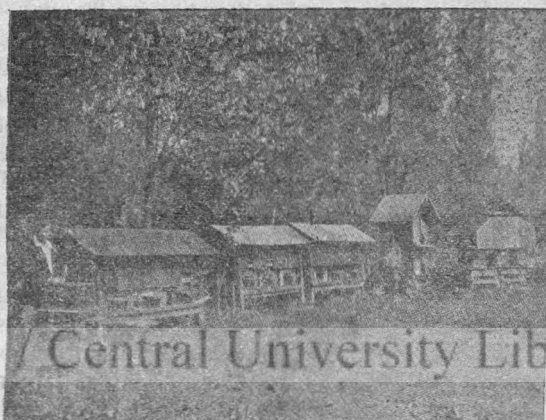
P = Poroszországi általánosan használt rendszer.

Am. = Amerikai rendszerű, Precup által módosított vándorkaptár.



2. ábra.

O. E. $\frac{3}{4}$ = Orsz. Egyesületi három családos, 4 soros.

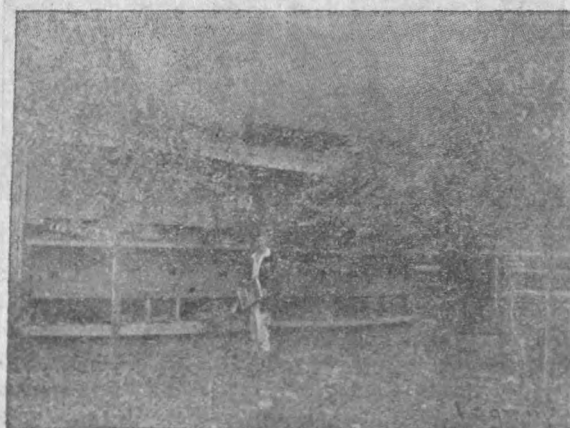


3. ábra.

O. E. $\frac{4}{3}$ = Orsz. Egyesületi négy családos, 3 soros.

Engli Vilmos ajánlja az elhelyezésnek a fenti módját, mert a méhek munkájukban egymást nem gátolják.

A 3. és 4. kép Vagzsina Imre kristyori

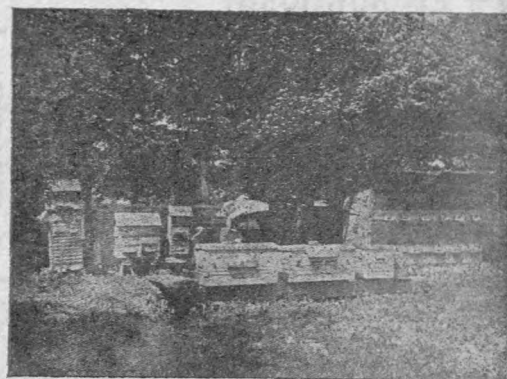


4. ábra.

méhésztársunk méhészetét mutatja be. Vagzsina Imre az 1925. évi méhészeti tanfolyamának egyik legszorgalmasabb látogatója volt és eredményes munkáját, kitartását példái is állíthatjuk.

Az 5. ábra Lézing Gerő szurduki méhésztársunk méhését ábrázolja, hol a méhek ducokban és színben vannak elhelyezve.

A 6. ábra Gálfalvy János bándi tanító kedves méhését mutatja be melynek az egész család munkása. A méhészet hasznossága mel-



5. ábra.

lett sok szórakozást is nyújt a velük szívesen foglalkozó falusi intelligenciának és földművelő népnek egyaránt.



6. ábra.

Az anya és here.

A méhcsalád egyetlen szaporító egyede az anya és hogy e hivatását betöltsse, megkívánatlik, hogy nagy szaporító képességű legyen. Feltal anyákat kapunk természetes rajoztatás és műraj készítés által. Mindkét rendszernek vannak külön-külön hívei és ellenzői. Vannak, akik a műraj készítést teljesen rossznak tartják, pedig nincs egészen igazuk. Én a természetes rajoztatás elsőbbségét nem akarom elvitatni, mert ez egyszerű és jó, de viszont a műraj készítéssel a méhészeti tudomány nagyot haladt előre és bizony sokszor kisegíti a méhészt, tehát megbecsülendőnek tartom. Csak nem szabad a végletekig menni és a kezdőknek nem ajánlom. Mindkét rendszerrel a továbbtenyésztésre csakis a legjobb törzscsaládokat használjuk fel.

A méhek ősi, vagyis életfenntartó ösztöne nagy, ezt bizonyítja az, hogy habár több ezer esztendeje annak az időpontnak, hogy a vadontenyésztésből házitenyésztésbe került — nagyon sokszor kicsi lakást kapott a gazdájától, annyira kicsit, hogy azzal a nagyra fejlődését az anyában lévő nagy petézési hajlamot szinte mesterségesen visszafejlesztette, azért, ha egy nagyobb lakásba kerül, kevés kivételével megint csak nagyra fejlődik.

Vettem két rajt káros méhésztől és következő évben az egyik 2 rajt adott, betettem 2 orsz. m. kaptárba, a reá következő évben se raj se méz. Gondolom magamban, ha így megy, sohase fogok tudni felszaporodni, vettem egy másik vidékről 3 rajt, betettem 3 orsz. m. kaptárba és ugyanazon a legelőn, amelyiken az első ízben vett rajaim, vagyis törzs család-jaim semmi hasznot nem hajtottak — az utóbb veit 3 vett raj építelt, gyűjtött és telelőképre felgyarapodott, ezek is káros méhészetből lettek véve. Tehát azt kizárom, hogy ez elég világos példa annak a bizonyítására, hogy mekkora különbség van az anyák petező képessége között és hogy nem mindegyik alkalmas a továbbtenyésztésre, több tétele hibái miatt. Azután áttértem a 48 keretes Donáth és az álló felső kijárós Boczonádi kaptárokra és ezeket az utólag veit rajok ivadékaival népesítettem be és a legkielégítőbb eredményt adták, habár semmi kitenyésztésen nem mentek

keresztül és szinte a kasból kerültek a nagy kaptárba.

Sokszor kényszerítve voltam arra, hogy műrajt készítsék, habár elismerem a természetes rajoztatás előnyeit.

Egy 1923-ban készült műrajt 1824 ben mézelő családnak használtam fel egy 39 keretes álló Boczonádi kaptárban, amelyet zsufolásig népesen tartott, kiépített 4 drb. egész műlépeskeretet, egy darab herelépeste és adott 60 kg. mézfeszesleget, a legelő elég jó volt, egyenlő arányban az erdménnyel. (Semmi támogatásba sem részesült, tisztán saját erejéből fejlődött.)

Ezzel nem azt akarom bizonyítani, hogy a műrajt jobb, mint a természetes raj, csak azt, hogy műrajoztatás után is kaphatunk kiváló jó anyákat.

Gyakorlatilag az anya kitenyésztése a fentiek szerint nem olyan súlyos kérdés, hogy ez egy ütköző pont lenne úgy a kezdőnek, vagy esetleg annak a méhésztársnak, aki át akar térni a nagy kaptárra, hogy honnét szerezzen be kitenyésztett anyákat? A legrosszabb esetben úgy, mint én csináltam. Az anyát, hogy nagyobb petéző képességre serkentsük, nagyobb lakásba tesszük, vagy kitenyésztjük a lakást olyan nagyra, ahogy kívánatlik.

Az anya hogy hivatását jól betöltse megkívánja a nagy lépet, hogy petéző képességét — korlátozás nélkül — kifejtse, a nagy lépekből lesz fészek. ebből nagy család és végül, ha van hordás, nagy haszon. Vagy nagy lép, nagy keret, nagy kaptár, nagy haszon. S ha némely anya petéző képessége talán nem felel meg a nagy kaptár igényeinek, épen a nagy kaptár nagy fészke alkalmas arra, hogy petéző képességét nagyobbra fejlessze.

Mindezek után, ha elfogadjuk azt a tételt, hogy az anyákat ki kell tenyészteni a nagy kaptárban való használhatóságáért, akkor az igazság kedvéért hozzá tehetjük egész nyugodt lélekkel, hogy a legnagyobb eredménnyel épen a nagy kaptár nagyfészkeben fogjuk kitenyészthetni.

A továbbtenyésztésre azok a családok a legalkalmasabbak, amelyek úgy a rajzás, mint a mézelés szempontjából nem kifogástalanok és az anya ne legyen öreg, mert az öreg anyák anya ivadékaik gyenge petéző képességűek. Az anyák második életévükben érik el a petézés legmagasabb fokát.

Tehát a továbbtenyésztésre ilyen anyás családokat kell választani, a rajt nagy kaptárba, hogy ott nagy fészek létesüljön — az új anyának szabad tere legyen a már örökölt jó petéző-képességének továbbfejlesztésére.

S ha a here nevelésre is egy kis gondot fordítunk, kevés idő alatt nagyon szép eredményt fogunk elérni.

Legszébb heréket a méhek az új lépeken nevelnek és ezen hajlamokat kihasználva a következőleg járunk el: korán tavasszal a fészek mellé beteszünk egy üres keretet, melyben herelépet fognak építeni ahogy odáig fejlődik a család. A keretre ügyelni kell, hogy a távszeg és a lécz 39 mm. legyen. Ha már a célunkat elértük, hogy korán heréket neveltünk a legjobb családok által, a keretet vissza tesszük a helyére szélső keretnek.

Herefogók, hereüldözés stb. felesleges dolgok, mert nem a heréket kell irtani, hanem a herelépekre kell gondot fordítani. A herék, ha mint apaállatokra a családnak már nincs szüksége — a család attól, amikor azt jónak látja, könnyörtelenül kidobhatnak. Tehát felesleges dolog a méhek munkájába beleszerezni, mert a heréket a hordás megszűntekor dobják ki és ekkor úgy sincs egyéb dolgok.

Fánta Károly

Amerika méhészeti szervezete.

A nagyszerű megszervezési lehetőségek hazája Amerika, a méhészet organizációja terén is nagyszerűt produkál. Az Északamerikai Egyesült Államokban a méhészet különösen az utolsó évtized alatt erőteljes fejlődésnek indult és 1920. évre esik az amerikai méhészek első nagygyűlése Kánzász államban, amely létre hozta tulajdonképpen az amerikai méhészetnek azóta oly hatalmasra fejlődött szervezetét: az Amerikai Méztermelők Szövetségét. E liga az egyes államok méhészeti szervezeteiből áll. Létesülésekor, 1921 ben csak 17 állam tartozott hozzá, ma azonban egyesíti magában az Egyesült Államok összes államainak méhszervezeteit úgy, hogy a liga taglétszáma ma meghaladja a kétszázezeret. E szervezet hatalmas méreteire lehet következtetni a központ különböző szakosztályainak kiépítéséről, ezek a következők: I. szakosztály: a kiképzési, II. a felszerelési, III. a törvényhozási, IV. az általános csomagolási, V. a reklámosztály, VI. a mézszűret és mézpiac, VII. a jogvédelmi osztály, VIII. a közvetítési osztály, IX. a kutatási, X. a történelmi, XI. a méznövények ültetési osztálya, XII. a kölcsönös együttműködés osztálya. Ez már megadja a keretét annak, hogy mi mindennel foglalkozik a liga. Ekkora szervezet céljai megvalósításánál már magában véve hatalom. A liga tulajdonképeni célja abban csucsosodik ki, hogy megoldja mindazon kérdéseket, amelyek az egyes államok egyes méhészszerkezeteivel meg nem oldhatók, vagyis amelyek általános jellegűek, mint pl. a reklám, a jogvédelem, törvényhozás stb. A liga és a méhészet Amerikában a legmesszebb menő támogatásban részesül az állam részéről.

Kérdezheti valaki, hogy milyen szükségérzet teremtette meg e hatalmas szervezetet? A gyakorlati célszerű berendezkedés, a haszon, a méz átlagos árának emelése, amely először a fent említett nagygyűlésen jutott általánosan kifejezésre. Nálunk is a mezőgazdasági termékek áremelésének szükségességét hangoztatják... azonban — sajnos — csak hangoztatják.

Szemelvények tagtársaink leveleiből.

Kérem a M. K.-ben az alábbi esetemet közzétenni, hátha kerülne a méhésztársak közül valaki, ki hozzá szólna ahhoz.

Csak második éve foglalkozom méhészettel és egy öregebb méhésztárs segítségével kezelem a méheket. Mint kezdő, a szurások ellen védőeszközt használok, mert nem vagyok dohányos. Egy pár szurást már kaptam eddig is, a folyó hó elején azonban egy szurást a fejemen az egyik érbe kaptam és néhány perc múlva nem láttam, a szememet vér futotta be, a gyomromban felfordulást éreztem, hányinger vettem elő, a szájam keserű ízű lett és az egész testem olyan vörös lett, mintha csalánnal verdesték volna be, le kellett feküdnöm. Ez az állapot körülbelül fél-óráig tartott, a szurás helye nem dagadt meg. Folyó hó 21-én egy raj befogása alkalmával a felzudult rajból sok megszurtt az alsó karomon és a kezem fejen, akkor is néhány perc múlva a fent leírt érzést éreztem, de fokozottabb mértékben úgy, hogy néhány pillanat múlva eszméletemet veszítettem és csak egy fél órai élesztés és dörzsölés után

tértem magamhoz, mikor úgy éreztem, hogy a gyomrom meg van dagadva, azonban ez tapintás által nem volt megállapítható. Ahol szurásokat kaptam, este megdagadt és a dagadás másnap estig tartott. Azóta nagyon óvatos vagyok és újabb szurást nem kaptam.

A méhészekről, valamint szakkönyvekből úgy tudom, hogy a méhszurás nem ártalmas, de hasonló esetet nem hallottam, avagy talán csak én vagyok egyedül az, kinek nem szabad foglalkoznom a méhekkel, pedig nagyon szeretem a méhészkedést.

Szíves hozzászólásokat kérve vagyok

Silnidia, 1926 jun. 25. Tisztelettel:

Gajda Gábor
erdész.

Az E. M. E.-nek június hó 12.-én tartott igazgató választmányi ülése.

Egyesületünk igazgató választmánya június hó 12.-én tartotta meg rendes ülését báró Jósika Gábor elnök úr ömeltóságának elnöklété alatt. Az ülés az egyesület házsongárdi méhészeti telepén a szabadban lett megtartva a választmányi tagok szép számban megjelenésével. A választmányi ülést megelőzőleg a gazdabizottság ülésezett és szemlért tartott a méhes kezelése felett. A szemle alkalmával a bizottság több kaptárt a kezelő méhész felnyitott és azokat tüzetes vizsgálat alá vette, az észrevételeit megtette és a kezelő méhész a szükséges utasításokkal ellátta. A gazdabizottság elhatározta, hogy a felügyeleti időnként megisméli és a kezelést állandóan ellenőrzi. A gazdabizottsági szemle után kezdetét vette a választmányi ülés, melyen a jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése után Török Bálint főtitkár számolt be az egyesületi életéről és működéséről. A tárgysorozat során nevezett főtitkár jelentette, hogy a Kolozsváron tervezett méhészeti tanfolyam, kellő számu jelentkező hiányában nem volt megíartható és tekintettel arra, hogy a f. évben már nincsen remény arra, hogy elegendő jelenkező legyen a tanfolyam az idén elhalasztandó volna. A marosvásárhelyen tervezett tanfolyam sikere érdekében mindent megtettünk, azonban előadások tartására felkért méhésztársaink közül csak ketten vállalkoztak, ennél fogva az ottani tanfolyam megtartása is kétséges. Ha a további tárgyalásaink is eredménytelenek lesznek, úgy az ezen tanfolyam tartását is kénytelenek leszünk elhalasztani. A Székelyudvarhelyen és Aradon tervbe vett vándorgyűlések előkészítési munkálatai folyamatban vannak. A székelyudvarhelyi vándorgyűlést szeptember hóban óhajtjuk megtartani, melyen előadások tartására eddig Szentpéteri György, dr. László Márton és Lakatos Tivadar tagtársaink vállalkoztak.

Az előadások tárgyait az elnökség úgy óhajtja megállapítani, hogy azok lehetőleg a méhészet minden ágára kiterjedjenek és minden fontosabb témát felöleljenek. A belkezelést illetőleg jelenti, hogy a pénztári könyvek a pénzügy igazgatóság által hitelesítettek és így az ez irányu rendelkezésnek is elég lett téve. A pénztár állapotát ismertette és jelentette, hogy a mai közvetítés és értékesítés kielégítő eredményt mutat, és jelenleg 15 megbízható céggel közvetítjük az előadásokat. Szentpéteri György tagtársunk egy külföldi cég levelét küldötte be az egyesületünkhöz, amelyben az illető cég nagyobb mennyiségű méz szállítására kér ajánlatot. Az egyesületünk már több ízben foglalkozott a külföldi szállítások mikénti lehetőségével, azonban ezzel kapcsolatosan annyi nehézséggel állott szemben, hogy a kiviteltől egy ideig el kell állania és kizárólag a belföldi közvetítés mellett maradnia.

Ambrus Dezső telep gondnok a telep épületeinek javítási és javítandó munkálatairól teit előterjesztést, kérve a még szükséges munkák végrehajtásának engedélyezését, amelyhez a választmány hozzájárult.

Ezek után Várady Béla asztalos mesterrel és Szabó Mihály méhésszel kötendő szerződések pontjai kerültek tárgyalás alá, melyek megkötése az elnökségre ruháztattak át. — Választmányi ülés az elnök ur ő-méltóságának éltesével ért véget. Az ülésen részt vettek: *br. Jósika Gábor elnök, id. Kicsid Géza al-elnök, Pohl Béla, Török Bálint, Ambrus Dezső, Stief Ottó, Kabán József, Pataki András, Csoma Endre és Kovács András* és még mások.

Egyleti élet.

Tagdíjnyugtázás. Az E. M. E. titkári hivatalához a következő összegek küldettek be 1926. jun. 1-től.

1925. évre 50 L. tagdíjat fizetett: Hutter Lajos Kolozsvár, Rozsnyay Mihály Mezőkecsed.

1926. évre 100 L. tagdíjat fizetett: Tatár István Harasztos, Müller József Bibarczfalva (II. r.), Kroner Béla Torda (II. r.), H. Balla István (II. r.), Crist Tivadar (II. r.), Szász Sándor Belényes, Försztner Szilveszter Nagysomkut, Tamás József Mezőmehes, Kalmár Henrik Vasláb (II. r.), György Károly Körösi, Lészling Gerő Szurdok (II. r.), Cseh Ferenc Abrudbánya, Pethő János Nagytereml (II. r.), Antal János Eresztvény, Pajzán István Obesenyő, Remlasch Imre Gyergyószentmiklós, Gajda Gábor Selénd, Medve József Tornya, Kovács Kálmán Nagyszalonta, Robinek Kálmán Alcsik (I. r.), Antal Jenő, Kádár Sándor, Sinka János Nagyszalonta (II.-II. r.), Hutter Lajos Kolozsvár, Zahán János Kolozsvár, Csiki János Bánd (II. r.), Král Andor Marosludas (II. r.), Kelemen István, Csipkés József Aranyosgyéres (II. r.), Horváth Ferenc Kürtös (II. r.), Rendl László Marosfalu, Albertini Géza Kásonimpér, Marosi Mátyas Borosbesbes, Juhász Sándor Dószeg, dr. V. Szabó Lajos Szilágysomlyó (II. r.), Marschalkó Albert Felsőcsertés (II. r.), Székely Árpád, lausz Oszkárné Gyorok, Péter Ernő Palotafalva, Szedressy Andor Derna, Bujanovich Béla Ermlényfalva, özv. Róth Károlyné Tóvis, Rozsos István Nagybánya, Rozsnyay Mihály Mezőkecsed, Finta János Pankota (II. r.), Vagzstna Imre Kristyor (II. r.), Hofbauer József Körösbánya (II. r.), Ördög Sámuel Magyaró, özv. Vagner Adolfné Beszterce, Pálfi Géza Karácsonyfalva, Regul János Biharpüspöki (II. r.).

1927. évre 100L. tagdíjat fizetett: Pethő János Nagytereml (I. r.), Zahán János Kolozsvár.

Különfélek.

Tagsági díj. Az E. M. E. 1926. évi tagsági díja 100 L. mely egy összegben január hó 1-én esedékes és legkésőbb június hó 1-ig beküldendő a titkári hivatalhoz.

Cím és lakásváltozások pontos beküldését kérjük, nehogy a lap küldésében fennakadás történjenk.

Pénzküldeményeknél kérjük az utalvány-szelvényen feltüntetni az összeg rendeltetését.

Lapunk mult számához mellékelünk egy-egy tagsági nyilatkozatot. Több tagtársunk volt szives azt aláírni és beküldeni. Akik még nem szereztek volna ennek felhasználásával új tagot, kérjük, hogy mielőbb tegyék azt.

Figyeljük a tagdíj nyugtázásokat. Felkérjük tisztelt Tagtársainkat, hogy a tagdíj nyugtázásokat állandó figyelemmel kíséreni sziveskedjenek lapunkban, mert postai portó kiméltése okából a tagdíj nyugtázásokat csak a Méhészeti Közlönyben eszközöljük.

Műlép árak: Kg. ként 300 L. **Vlasz árak:** Kolozsváron nagyban kg. ként 200 L. kicsinyben 220 L. **Méz árak:** Kolozsvárt nagyban 36—50 L., kicsiuyben 46—60 L. kg. ként.

Méhanyák kaphatók. Az E. M. E. munkaprogramját az idén — mint közöltük — a méhésztársak érdekében biztosította és a f. évtől kezdve tartalékanyákat nevel s azokat az anyanevelő ládikával, népével és mézével együtt az anyát kereső méhésztársak rendelkezésére bocsátja illő áron. Egyelőre 10 anyanevelő áll benépesítve a tagok rendelkezésére az E. M. E. házsongárdi méhészeti telepén.

Az utórajok értékét némely gazda nagyon lebecsüli s ezekkel rendszerint röviden végez. Hármát-négyet is egyesít, meg nem gondolva, hogy ezzel a művelettel a szépen fejlődött legértékesebb fiatal anyákat semmisíti meg. Holott népi lép-, fiasítás- és mézbeli segítséssel, mint önálló családokat is kellő erőhöz juttathatná azokat. Hiszen a 42 es fekvő- és rakodó vándorkaptárak oly szerkezetűek, hogy azokba — az anyacsalád mellett — egy-egy kis családot is elhelyezhetünk s ott az nagyon szépen ki is telet. A jövő tavasz folyamán más kaptárba helyezve nagy családdá fejleszhető; vagy az időközben anyállanná vált nagyobb családdal egyesítve, annak rendbehozására felhasználható!

Az utórajok és műrajok átvizsgálása most időszerű; ugyanis meg kell tudnunk, hogy a fiatal anyák megkezdették e már a petélést. S ha ez egy családnál minden látható vagy felismerhető ok nélkül időn tul is késik: kidobjuk a terméketlen anyát s a családot egyesítéssel vagy anyásítással rendbehozzuk.

Az öreg anyák kicserélése. Ha azt látjuk, hogy valamely család ámbár meddő maradt s annak dacára júniusig sem birt felnepesedni és meggazdagodni, annál a családnál — tekintet nélkül az anya korára — anyacserét kell eszközölni. A három évet betöltött anyákat pedig kivétel nélkül cseréljük ki; mert ha most talán kielégítőnek mutatkoznak is, több mint valószínű, hogy az ősz vagy a tél folyamán éri azokat az utolsó óra, amikor nem pótolhatjuk.

Az E. M. E. első pergetése a héten zajlott le az idén. Kipergettünk 50 családtól 2000 kg. mézet, vagyis átlag családonként 4 kgt. Mint ebből látható, Kolozsvár vidékén az az ideai esztendő mézélés szempontjából gyenge közepes volt. Megemlíjük itt, hogy a legtöbb mézet adtak az *amerikai, Tóth féle és országos* rendszerű kaptárban kezelt családok.

Levágjuk-e a méheket?

A *méhek felnevelése* négyszer annyi mézbe kerül, mint amennyi a leölt méhek sulya és így egy 30'000 méhből álló levágott méhtörzs 3 kg. sulyu lévén, ennek felnevelése 12 kg. mézbe került, ez pedig kg-ját 40 leuba számítva 480 lei veszteséget tesz ki.

A *méhek teletelésénél* a sok méhvel mézet takarítok meg, mert a 2—3—4-szer olyan nagy népességű törzs csak alig valamivel fogyaszt el több mézet, mint a fele, harmada, vagy negyedrészt nagy törzs; kevesebb mézet fogyasztván el, egészségben (vérfas nélkül) éri meg a nagy népesség a tavaszi, amikor pedig a nagy népesség *nagy erővel* fog a fiasításhoz és építkezéshez, hogy a mézélés idejére a kinálkozó nektárt a *legtöbb mézre dolgozza fel*. Ezek szerint dr. F. K. ur axiomája nem állja meg a helyét így sem humanitási szempontból, sem hálából azért mert a mézet nekem behordta, sem gazdasági szempontból azért, hogy a mézélő és nagy értéket képviselő tőkém elpusztítsam, nem szabad a méhet levágni, hiába biztat arra engem bárki is.

Horhii Balla István.

Apróhirdetések.

Garantált tiszta méhviaszból hengerprésszel előállított műlép, mindenféle méhészeti eszköz és kaptárak legszolidabb kivitelben kaphatók Szurdok Krcs Kornél méhgazdaságánál Sibiu Str. Gheorgha Cosbuc 3. Elváltak vialst műléppé átdolgozásra. Levelezésnél válaszbélyeg meléklendő. 3890

Olasz méhraj kerestetik. Kérjük azon tagtársainkat, akik eredeti olasz méhrajokkal rendelkeznek és eladni szándékoznak, hogy címüket Skyva Ferenc állomásfőnökkel, Visubulstra, közölni sziveskedjék. Eladó méhcsaládok. 10—15 méhcsalád hármass országos kaptárakban jutányos áron eladó. Érdeklődni lehet az Erdélyi Méhész Egyesület titkári hivatalában Str. Muresan v. Atilla-u. 10 sz. alatt.

Mézpergetőgépek minden nagyságban, mézesbödönök, mézszűrők állandóan kaphatók. Zeller Géza bádognál. Cluj, Kómálaja u. 4. Hotel Astoria mellett. Kérjen árjegyzéket. 3937.

Eladó méh rajok. Több méh raj kasokkal együtt jutányos áron eladó. Cím: gróf Bethlen Gabriella Árokfalja.

Az E. G. E. kiadásában megjelent könyvek és egyéb nyomtatványok árjegyzéke.

1. ár, ha a füzetet személyesen veszi meg;
2. ár, ha a füzet árát előzetesen beküldi és egyszerű postal küldés mellett, a füzet megérkezéséért felelősséget nem vállalunk.
3. ár, ha a füzet árát előzetesen beküldi ajánlott és felelős postal küldéssel.
4. ár, ha a füzetet utánvétellel küldjük meg.

Megrendelések azok értékével együtt az Erdélyi Gazdasági Egyet titkári hivatala (Cluj—Kolozsvár, Str. Andrei Muresan 10.) címére küldendők. Öt példányon felül füzetmegrendelés esetén 25 százalék engedmény.

Lel	
1. Réti János. A trágyáról, a trágyázásról	5 6 12 16
2. Gáspár J.: A kaszálók és legelők ápolása	20 21 27 31
3. Virág Elek: Sertésenyésztés és hizlalása	20 21 27 31
4. Tormay Béla. A borjúk fölneveléséről	5 6 12 16
6. Hauer Géza. A fejőstehénről	5 6 12 16
7. Hensch Árpád. A szántás-vetésről	5 6 12 16
12. Rütter G. A házikert	30 31 37 41
17. Ásványi Lajos. A vörös löhere természetéről	8 9 15 19
19. Herényi: A nyerstakarmányok eltevése	5 6 12 16
20. K. Vörös S. A gazdaságok berendezéséről	5 6 12 16
21. Marx Ferenc. A kosárfűz termelése	5 6 12 16
22. Kovácsy B. Házi állataink takarmányozása	5 6 12 16
30. Nemes István: Az öntözés	5 6 12 16
36. Jakab L. Állataink egészségének gondozása	10 11 17 21
38. Cserhát S. A gyomok kártékonyasága	5 6 12 16
43. Ifkafalvi. Szőlőművelésről	5 6 12 16
46. L'Huillier I. A káposzta-félék természetéről	5 6 12 16
47. Dr. Balntner F. A mezőgazd. szeszgyárak	5 6 12 16
52. Dr. Barna. A kenyéradó növények eltenéségei	10 11 17 21
54. Dr. Péter. Vadontermő gyógynövények gyűjtése	10 11 17 21
56. Dr. Cséser Lajos: Kalauz a falusi gazdasági társadalomtudományban	10 11 17 21
57. Szász Ferenc. Tejgazdaság. Sajt készítés	15 16 22 26
58. Jászberényi András. Tejgazdaság, vajkészítés	15 16 22 26
59. Cséser Gyula. Az utak és terek fiasítása	5 6 12 16
60. Dr. Szentkirályi Á. Erdély juhál és juh-tenyésztése	40 41 47 51
61. Dr. Péter B. A gyógynövénytermesztés	10 11 17 22
Dr. Nagy E. A gazdakörök szervezéséről	10 11 17 16
Hágatási jegyzék darabja	5 6 12 16
Hágatási és borjazási jegyzék darabja	5 6 12 16
Törzskönyvelési lap tehének és bikák részére	5 6 12 16
Próbafejési napló darabja	5 6 12 11
Napszámjegyzék 100 oldalas	20 21 27 36
Napszámjegyzék 50 oldalas	15 16 22 26
Napszámjegyzék 16 oldalas	5 6 12 14
Szegődménylevél darabja	3 4 10 16
Gazdakör alapszabályminta drbja	5 6 12 11
Mezőgazd. kamarákról szóló törvény	10 11 17 21
Az állattenyésztésről szóló törvény	10 11 17 21
Dr. Szentkirályi Ákos „Erdély szarvasmarha-tenyésztésének dolga”	15 16 22 26

3734

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Rozsnyay Mihály Mezőkecsed. A Méhészeti Közlöny csak magyar nyelven jelenik meg.

Tarlórépa

Elsőrendű minőségű beszerezhető

MEZŐGAZDÁK KERESKEDELMI RT.-NÁL ARADON

„MÉH” a magyar méhészek lapja
BUDAPEST, ARANY J.-U. 1.
A legelterjedtebb és legkedveltebb méhészeti szaklap.

Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal.

Előfizetési díj az 1926. évre 200 L. Beküldhető utalványon.